

Sygn. I C 351/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. Ś.**

przeciwko **Szpitalowi (...) sp. z o.o. w B.**

o zapłatę, rentę i ustalenie

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis

I C 351/12

UZASADNIENIE

Powód P. Ś. ostatecznie po sprecyzowaniu strony pozwanej (k. 108) domagał się zasądzenia od pozwanego Szpitala (...) Sp. z o.o. w B. kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, renty uzupełniającej w wysokości 2.500 zł miesięcznie oraz ustalenia odpowiedzialności za szkodę, której powód doznał w związku z błędem lekarskim, którego dopuścili się lekarze w szpitalu w B., stawiając błędną diagnozę, po urazie (zmiążdżenie nogi lewej), którego powód doznał w dniu 19 czerwca 2002 r.

Pozwany Szpital (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa.

W pierwszej kolejności pozwany wskazał, iż pozwany Szpital (...) Sp. z o.o.” nie może być stroną niniejszego procesu. Powód P. Ś. był hospitalizowany w dniu 19 czerwca 2002 r. w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w B., który w 2004 r. został przemianowany na Szpital (...).

Szpital (...) został wykreślony z rejestru zakładów opieki zdrowotnej prowadzonego przez Wojewodę (...), na mocy Decyzji Wojewody (...) z dnia 2 lipca 2009 r. o wykreśleniu z rejestru, ze skutkiem na dzień 2 lipca 2009 r. w związku z jego likwidacją, na podstawie uchwały nr XXVI/211/2009 Rady Powiatu (...) w B.. W związku z powyższym z uwagi

na art. 60 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, który stanowi, że zobowiązania i należności Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej po jego likwidacji stają się zobowiązaniami i należnościami Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego (...), co oznacza, że za zobowiązania zlikwidowanego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, jakim był Szpital (...), ewentualną odpowiedzialność ponosi jego organ założycielski – w tym przypadku (...).

W dalszej kolejności pozwany podniósł zarzut przedawnienia wskazując, iż od chwili zdarzenia, które stanowiło źródło szkody, do chwili wniesienia powództwa w niniejszej sprawie upłynęło blisko 10 lat, w sytuacji, kiedy termin przedawnienia do dochodzenia roszczeń z tytułu czynów niedozwolonych wynosi 3 lata od chwili dowiedzenia się przez osobę poszkodowaną o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Powód o szkodzie i osobie odpowiedzialnej dowiedział się w lipcu 2002 r., podczas jego pobytu w szpitalu w S., gdzie został poinformowany przez lekarzy o tym, że diagnoza postawiona przez lekarza Szpitala (...) w B. mogła być błędna.

Sąd ustalił:

Powód P. Ś. w dniu 19 czerwca 2002 r. trafił do Szpitala w B., który w tym czasie działał w ramach Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, z uwagi na uraz – zmiążdżenie lewej nogi.

dowód: historia choroby – k. 24 – 25 akt.

Od 21 czerwca do 8 lipca 2002 r. powód był hospitalizowany na Oddziale (...) Ogólnej i Naczyniowej (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S.. W trakcie pobytu powoda w tym szpitalu został on poinformowany, że diagnoza postawiona w Szpitalu w B. była błędna, a operacja, którą powód miał przeprowadzoną w Szpitalu w S., powinna być zostać przeprowadzona w dniu powstania urazu, tj. 19 czerwca 2002 r.

dowód: fakty przyznane przez powoda w pozwie.

W dniu 30 marca 2009 r. Rada Powiatu w B. podjęła uchwałę nr XXVI/211/2009 w sprawie likwidacji Szpitala (...) w B. z datą zakończenia działalności Szpitala (...) na dzień 30 czerwca 2009 r.

Wojewoda (...) w dniu 2 lipca 2009 r. w sprawie (...). (...) -179/09, podjął decyzję o wykreśleniu z rejestru zakładów opieki zdrowotnej prowadzonego przez Wojewodę (...) zakładu pod nazwą Szpital (...).

W uzasadnieniu tejże decyzji wskazano, że osobom korzystającym dotychczasowo ze świadczeń zdrowotnych likwidowanego zakładu dalsze, nieprzerwane udzielanie takich świadczeń – bez ograniczeń ich dostępności, warunków udzielania i jakości – zapewni Szpital (...) Sp. z o.o., który przejmie w tej części prawa i obowiązki likwidowanego zakładu.

W dniu 30 marca 2009 r. została założona przez (...) pod firmą: Szpital (...) Spółka z o.o.” lub Szpital (...) sp. z o.o.” z siedzibą w B.. Wszystkie udziały w spółce objął w całości (...).

dowód: akt założycielski Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sporządzony w dniu 31 marca 2009 r. w B. przed notariuszem R. Ł., nr aktu notarialnego rep. A numer (...) – k. 139 – 142 akt.

Powód P. Ś. ma obecnie 34 lata. Utrzymuje się z renty inwalidzkiej w wysokości 542,18 zł.

dowód: dane zawarte w oświadczeniu majątkowym – k. 62 – 64 akt.

Sąd zważył:

Powództwo należało oddalić z powodu braku biernej legitymacji strony pozwanej.

Zgodnie z art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. (Dz.U. z 2007 r. nr 14 poz. 89), który to przepis obowiązywał w czasie przeprowadzania likwidacji Zakładu Opieki Zdrowotnej – Szpitala (...), zobowiązania i należności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej po jego likwidacji stają się zobowiązaniami i należnościami Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego (...). W postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2012 r. wydanym w sprawie I Acz 764/12 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu stwierdził, że zobowiązania i należności postawionego w stan likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i należnościami jego organu założycielskiego z dniem zakończenia czynności likwidacyjnych, określonych w uchwale o likwidacji.

Uregulowanie zawarte w art. 60 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oznacza więc, że za ewentualne zobowiązania Szpitala (...) postawionego w stan likwidacji z dniem 30 czerwca 2009 r. nie odpowiada utworzona w to miejsce nowa firma pod nazwą Szpital (...) spółka z o.o. z siedzibą w B..

Jedynie z ostrożności procesowej należy wskazać, iż zasadny również jest zarzut przedawnienia podniesiony przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew. Zdarzenie wywołujące szkodę u powoda miało miejsce w dniu 19 lutego 2002 r., natomiast o podmiocie odpowiedzialnym za szkodę powód dowiedział się w lipcu 2002 r., zgodnie z art. 442 § 1kc, który obowiązywał do dnia 10 sierpnia 2007 r., roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia. Roszczenie więc zgłoszone przez powoda w pozwie uległo przedawnieniu co najmniej z końcem maja 2005 roku.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu z uwagi na jego bardzo trudną sytuację majątkową i sytuację życiową. Powód wraz z żoną i dwójką małoletnich dzieci utrzymuje się z renty inwalidzkiej w kwocie około 600 zł miesięcznie. Jego aktualny stan zdrowia utrudnia mu z pewnością znalezienie dodatkowej pracy. W tym stanie rzeczy, mając nadto na uwadze charakter dochodzonych przez powoda roszczeń w tym procesie, w ocenie Sądu istniały podstawy do odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu należnymi stronie przeciwnej, ze względu na zasady współżycia społecznego. Należy nadto podkreślić, iż stroną pozwaną w powyższej sprawie jest podmiot, którego sytuacja materialna jest nieporównywalnie lepsza niż powoda.

Na oryginale właściwy podpis